

Nr 114.

Av herr **Tengdahl**, om förhöjd avlöning åt vaktmästarne vid riksförsäkringsanstalten.

Såsom framgår av statsverkspropositionen till innevarande års Riksdag har Kungl. Maj:t icke funnit sig kunna däruti föreslå någon lönereglering för riksförsäkringsanstalten. Statsrådet och chefen för civildepartementet har under beklagande av detta förhållande framhållit, hurusom den pågående revisionen av olycksfallsersättningslagen lägger hinder i vägen häremot. Emellertid har Kungl. Maj:t i så måtto frångått denna ståndpunkt, att det förutom inrättande av två nya notarietjänster föreslås *dels* att överläkarens arvode förhöjes, *dels ock* att ett personligt lönetillägg beviljas byrådirektören Ivar Tengstrand.

För anstaltens bägge lägst avlönade befattningshavare, vaktmästarne, föreslås däremot ingen ändring, ehuru behovet av en reglering av deras löner torde vara minst lika stort. Av vaktmästarne åtnjuter för närvarande den ene, förste vaktmästaren, en avlöning av 1,470 kronor pr år och den andre 1,175 kronor pr år. I förbigående må nämnas, att dessutom äro nu i anstalten anställda två extra vaktmästare. Till stöd för en reglering av vaktmästarnes avlöningsförhållanden må till en början påpekas, att vaktmästarbefattningarna hos riksförsäkringsanstalten fordra betydligt mer kvalificerad arbetskraft än de vanliga vaktmästarebefattningarna i ämbetsverken. I sin underdåniga skrivelse den 30 september 1912 yttrar riksförsäkringsanstalten härom följande:

»De göromål, som utföras av de hos riksförsäkringsanstalten anställda vaktmästarne, skilja sig avsevärt från de åligganden, som tillkomma vaktmästarne i andra ämbetsverk. Hos riksförsäkringsanstalten hava nämligen vaktmästarne att, förutom utförandet av vanliga vaktmästaregöromål, ombesörja kopiering av utgående skrivelser, att ombestyrta expediering av all utgående post med därmed förenade skriv-

göromål och tillsyn att bilagor (blanketter och dylikt) medfölja, att omhänderhava anstaltens blankettförråd, att verkställa inkommande blanketterekvisitioner, att biträda med ordnandet av handlingar o. s. v. De äro fullt upptagna med verkligt arbete under hela den ordinarie arbetstiden och äro i regel varje dag sysselsatta därutöver lång tid, bland annat för expediering av den stora mängd post, som dagligen avsändes.

Det arbete, som riksförsäkringsanstaltens vaktmästare hava att utföra, är högst betydligt och dess ordentliga fullgörande av största vikt. Det kräver stor omsorg och den största noggrannhet. En stor del av det arbete, som hos riksförsäkringsanstalten ombesörjes av vaktmästarne, utföres i regel i andra ämbetsverk av tjänstemännen; och med visshet kan sägas att genom vaktmästarnes arbete inbesparas för riksförsäkringsanstaltens tjänstemän betydligt arbete.»

Härefter anför riksförsäkringsanstalten, som i skrivelsen föreslagit en förste vaktmästare och två andra vaktmästare, vidare:

»Med hänsyn till beskaffenheten och omfattningen av vaktmästarnes arbete måste anses rättvist, att avlöningen till dem icke bestämmes efter samma mått som för andra vaktmästarebefattningar i statens ämbetsverk.

För förste vaktmästaren, som äger överinseende över arbetet och har att i första hand ansvara för dess behöriga fullgörande, bör lämpligen avlöningen bestämmas till 2,000 kronor för år jämte två ålders-tillägg å 200 kronor efter resp. 5 och 10 år. Möjligen borde i sammanhang med reglering av avlöningen införas annan benämning för förste vaktmästaren, mera motsvarande hans huvudsakliga uppgifter (t. ex. kontorsskrivare e. d.). För de båda andra vaktmästarne skulle löneförmånerna lämpligen kunna ordnas så att begynnelselönen bestämmes till samma belopp som för vaktmästare i allmänhet är fastställt, eller 1,200 kronor, men att de erhålla två ålderstillägg å 200 kronor efter resp. 5 och 10 års tjänstgöring.»

I sin underdåniga skrivelse den 17 oktober 1913 framhåller riksförsäkringsanstalten ytterligare nödvändigheten av att åtminstone förste vaktmästarens avlöning regleras.

För min del kan jag ej annat än finna, att en reglering av vaktmästarnes löner icke kan eller bör uppskjutas. Det mot reglering av anstaltens högre avlönade poster anförda skälet, revisionen av olycksfallssersättningslagen, synes oss icke gälla i fråga om en reglering av vaktmästarnes löner, särskilt då det endast gäller en reglering på extra stat. Det vore obilligt att begära, att en i alla fall oundgänglig reglering av dessas för närvarande otillräckliga löner skulle kanske en längre

tid få anstå, under avbidan på att en ny olycksfallsersättningslag kommer till stånd.

I fråga om en av vaktmästarne, förste vaktmästaren K. F. Nordin, gäller för övrigt för reglering av hans avlöning samma skäl som i fråga om reglering av byrådirektören Tengstrands avlöning. Nordin har i likhet med Tengstrand tjänstgjort hos anstalten sedan dess tillkomst 1902. Till en början innehade han vaktmästarebefattningen och från år 1910 förste vaktmästarebefattningen. Därest någon reglering av avlöningen för förste vaktmästarebefattningen såsom sådan icke anses böra äga rum, torde dock ett personligt lönetillägg böra beviljas Nordin.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Riksdagen måtte besluta,

att det av Kungl. Maj:t begärda anslaget för upprätthållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet måtte ökas så att i riksförsäkringsanstaltens stat må kunna uppföras följande avlöningsförmåner för vaktmästarne:

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Orts-tilllägg.	Summa.	
	Kr.	Kr.	Kr.	* Kr.	
1 förste vaktmästare	1,200	650	150	2,000	{Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
1 vaktmästare	700	350	150	1,200	

varvid möjligen avlöningarna torde reduceras med de belopp, som svara mot eljest utgående pensionsavgifter, eller ock att åtminstone förste vaktmästaren K. F. Nordin måtte beviljas ett personligt lönetillägg av 530 kronor.

Stockholm den 24 januari 1914.

Knut A. Tengdahl.